

РЕШЕНИЕ

№ 4679

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4997** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [улица], [населено място], 1309, чрез юрк. Г. Х., срещу Решение № 20069171 от 17.03.2021г., постановено по НАХД № 884/2019г. на Районен съд - София,Наказателно отделение 97-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 194/03.12.2018г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на основание чл. чл. 53, ал.1 във вр. с чл. 83, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл. 334б, т.15 от ЗЕС, във вр. с чл. 334б, ал.2 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във вр. с чл. 14, §1, ал.1 от Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 година относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (Регламента), във вр. чл. 14, § 1, ал.6 от Регламента, на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева за нарушение на разпоредбата чл. 334б, ал. 1, т. 16 от ЗЕС във връзка с чл. 14, § 1, ал. 1 във връзка с чл. 14, § 1, ал. 6 от Регламента.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт. Касаторът счита, че решението е неправилно поради нарушения на

материалния и процесуален закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди, че правния извод на въззивния съд за доказаност на извършеното нарушение противоречи на събраните по делото доказателства, като при постановяване на съдебното решение не е взета предвид представена справка изпратени уведомителни СМС-и за цените на роуминг услугите, което е Приложение №3 към КП №В-ЛП-024/17.06.2018г. Излагат твърдения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Ш., с пълномощно по делото, която поддържа жалбата. В условията на алтернативност се иска намаляване размера на санкцията в законовия минимум. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - КРС се представлява по делото от юрк. Г., с пълномощно по делото, която оспорва касационната жалба по аргументи, изложени в отговора на касационна жалба. Иска от съда да отхвърли жалбата и потвърди решението на СРС. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита решението на СРС за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че в хода на проверката е констатирано, че мобилният оператор не е уведомил абоната при влизането ѝ в Швейцария и регистрирането в мрежата на „S.“ за това, че ползва роуминг тарифен план „Национален план за роуминг в ЕС/ЕИЗ“, като по този начин не ѝ е предоставил основна информация за цените на роуминг, които са прилагат за осъществяването и приемането на повиквания и за изпращането на SMS съобщения в мрежата на „S.“.

Предвид установеното Л. П. – главен инспектор в ГД „Контрол на съобщенията“ на КРС съставил на дружеството жалбоподател акт за установяване на административно нарушение. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление.

За да потвърди НП, въззивният съд е достигнал до извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени в законоустановените срокове и от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Съдът е приел, че твърдяното нарушение е безспорно извършено, правилно е ангажирана отговорност на дружеството и правилно е определен размера на наложената имуществена санкция. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Изводите на въззивния съд кореспондират с установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон. Правилно съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени

процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН.

Споделят се и изводите на СРС, че с деянието, така както е описано, е осъществен от обективна страна състава на нарушение на разпоредбата на 14, § 1, ал. 1 от Регламента. Съгласно която е предвидено задължение за доставчиците на роуминг „да обърнат внимание на роуминг клиентите за това, че ще им бъде начислена такса за роуминг при осъществяване или приемане на повикване или при изпращане на СМС, всеки доставчик на роуминг, освен ако клиентът не го е уведомял, че не желае тази услуга, предоставя на клиента при влизането му в държава членка, различна от тази на неговия местен доставчик, автоматично, без неоснователно забавяне и безплатно основна персонализирана информация за цените за роуминг /с вкл. ДДС/, които се прилагат за осъществяването и приемането от този клиент на повиквания и за изпращането на СМС съобщения в посетената държава членка“, а съгласно член 14, § 1, ал.6 от Регламента, Първа, втора, четвърта и пета алинея се прилагат и по отношение на гласовите и SMS услугите при роуминг, използвани от пътуващи извън С. роуминг клиенти и предоставяни от доставчик на роуминг.

В случая с административнонаказателната преписка е представено Приложение № 3 /на което се позовава касаторът [фирма]/ към индивидуален договор, но следва да бъде посочено, че посоченото приложение не дава възможност на потребителя да разбере по достатъчно ясен, достъпен и разбираем начин с какъв обем мобилни данни разполага в роуминг, по сключения от него договор.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на 334б, ал. 1, т. 15 ЗЕС на предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, което наруши изисквания на Регламент (ЕС) № 531/2012, се налагат имуществени санкции, както следва - за нарушение на чл. 14 от регламента - в размер от 10 000 до 100 000 лв. В случая АНО е обосновал налагането на размер по-висок от законоустановения минимум, като изрично е посочил, че е налице повторност по смисъла на чл. 334б, ал.2 във връзка с §1. Т.48 от ДР на ЗЕС.

Съответни на материалния закон са и изводите на СРС за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН по отношение на процесното нарушение. То е типично за вида си, не представлява изолиран случай и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид. В случая се касае за нарушение, извършено от юридическо лице, чиято отговорност по аргумент на чл. 83 от ЗАНН е обективна, безвиновна, поради което е безпредметно да се изследва въпроса за наличие на смекчаващи вината обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 /осемдесет/ лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20069171 от 17.03.2021г., постановено по НАХД № 884/2019г. на Районен съд - София,Наказателно отделение 97-и състав.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията направените съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.